

САВЕЗ САМОСТАЛНИХ СИНДИКАТА СРБИЈЕ
СИНДИКАТ ЗАПОСЛЕНИХ У ПРАВОСУДНИМ
ОРГАНИМА СРБИЈЕ
- Републички одбор -

Београд, Дечанска 14/У, Тел./факс: 011-3346-082, 3335-120, Тек. рачун 355-1016391-53

e-mail: spors@sindikat.rs , www.sind-prav.org.rs

Београд, 6. април 2017. године

ВРHOVNI KASACIONI СУД
Драгом иру Милојевићу, председнику Суда

Београд
Неманјина 9

Вежа: Су II-17 80/2017

Поштовани,

Охрабрује нас чињеница да је Грађанско одељење Врховног касационог суда покренуло поступак за решавање спорног правног питања изазваног Посебним споразумом који су, уз посредовање Агенције за мирно решавање радних спорова, потписали Синдикат запослених у правосудним органима Србије и Министарство правде и државне управе Републике Србије. Интерес запослених подразумева обавезу Синдиката да у свакој прилици, а нарочито у поступку колективног преговарања износи аргументе и узвраћа на противаргументе.

За нас је ово веома озбиљна ствар и с тим у вежи, обавештавамо вас о намери и суштини потписаног Споразума. Пре свега, бесмислено је помислити да је Синдикат потписао Споразум како би запослени са коефицијентом један достигли висину минималне зарате (достизали су је тада а и сада уз корективна решења). Зашто би Синдикат потписивањем Споразума потврђивао законску обавезу?! Исто тако, бемислено је помислити да је Синдикат потписао Споразум како би запослени са коефицијентом изнад један primalи минималну зарату када су они primalи минималну зарату, односно и више од минималне зарате?!

Зашто смо потписали Споразум? Зато да би запослени остварио одговарајућу зарату која би била у складу са обављеним послом и временом проведеним на раду. Дакле, према сатима стварно извршеног а не пројектованог рада, односно колико рада толико и зарате. Зато што запослени у правосудју имају различиту индивидуалну цену сата, зато што се цена сата разликује из месеца у месец и зато што када запослени ради више- има нижу цену сата а када ради мање - има вишу цену сата.

Применом потписаног Споразума постигли бисмо три важне ствари. Прва, исправили бисмо незаконитост тако да би сви запослени имали исту цену радног сата а коефицијент радног места би био фактор који прави разлику у зарати на основу сложености, одговорности и образовања. Друга, запослени би добили одмах повећање плате јер би основица за обрачун била у висини минималне зарате. И трећа, запослени у правосудју добили би повишницу сваки пут када Социјално-економски савет доноси одлуку о висини минималне цене сата за најједноставнији рад (што је у обавези два пута годишње). Посебно наглашавамо да је Синдикат, због манјка новца, направио поступак да се Споразум односи на запослене закључно са IV степеном образовања док се не стекну финансијски услови за све.

А сада хронолошко подсећање како је дошло до потписивања Споразума.

Синдикат је у складу са законом овлашћен да уговара повољније услове за запослене. Као потписник Посебног колективног уговора за државне органе, Синдикат је 2012. године, приликом саčinјаванја Буџета поднео иницијативу за отпочињање преговора око повећања зарата.

Socijalni partner nije prihvatio našu inicijativu ali je posle pregovora sa manjinskim sindikatom potpisao protokol o isplati stimulacije, koja se i sada kao pomoć isplaćuje zaposlenima u pravosuđu. Mi smo se tome protivili, smatrajući da je to privremeno rešenje i da je neophodno povećanje zarada kao trajno rešenje. Tražili smo i objašnjenje zbog čega ova pomoć ne može da se ugradi u platu, koje nismo dobili. Smatrajući da poslodavac favorizuje manjinski sindikat čija je reprezentativnost tada bila pod znakom pitanja jer nisu bili institucionalni partneri, odnosno nisu bili potpisnici kolektivnog ugovora, žalili smo se Međunarodnoj organizaciji rada koja nas je obavestila da su intervenisali kod našeg poslodavca.

Nakon toga, podneli smo predlog Agenciji za mirno rešavanje radnih sporova uz čiju pomoć smo potpisali navedeni sporazum. Pošto je reč o kolektivnom sporu koji nije nastao u postupku izmene i dopune važećeg kolektivnog ugovora, niti u vezi sa njegovim izvršenjem, bez obzira na to što je njime rešen kolektivni spor, ovaj sporazum, po članu 26. stav 4. Zakona o Agenciji za mirno rešavanje radnih sporova, predstavlja izvršnu ispravu, a to znači da ima snagu pravnosnažne sudske odluke. S obzirom na to da se ne primenjuje, pokrenuli smo i izvršni postupak koji još uvek traje, zbog čega smo se žalili na nerazuman rok (na papiru smo dobili da je razuman rok probijen i nikom ništa), podneli protestnu inicijativu Visokom savetu sudstva protiv postupajućeg sudije, zahtevali od Ministarstva pravde da izvrši inspekcijski nadzor i žalili se Ustavnom sudu Srbije. Pored toga, mnogi zaposleni podneli su tužbe. Ali sve to, još uvek nije dovelo do rezultata.

Zbog različitih odluka sada ćete o tome vi zauzimati stav. Molim vas da o spornom pravnom pitanju zauzmete stav u što kraćem roku, imajući u vidu činjenicu da se radi o zaposlenima u pravosuđu, odnosno o vašim zaposlenima, a posebno zbog toga što o svemu imamo nameru da obavestimo Evropsku uniju, Komitet za ekonomska, socijalna i kulturna prava, kao i Međunarodnu organizaciju rada.

P.S. Obaveštavamo vas da imamo situacije u kojima se pojedine sudije izuzimaju iz predmeta jer ne žele da presuđuju po tužbama svojih zaposlenih. Smatramo da je ovo nedopustivo jer se sudije nisu izuzimale iz predmeta formiranih po tužbama svojih nereizabranih kolega sudija.

U ime zaposlenih u pravosudnim organima Srbije, kao i u svoje lično ime, još uvek s poštovanjem, srdačno vas pozdravljam.

Predsednica
Slađanka Milošević